

Udlændinge- og Integrationsministeriet

11. november 2025

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Nordatlantiske Anliggender
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Caroline Elmberg

Tel. 61 98 36 41
Mail cae@uim.dk

Sags nr. 2024 - 14991
Akt-id 3131033

RESUMÉ

Udkast til kongelig anordning om ikrafttræden for Grønland af dele af forskellige love om ændring af udlændingeloven

Udlændingeloven er ved anordning nr. 150 af 23. februar 2001 sat i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. De seneste år er der vedtaget en række EU-forordninger af væsentlig betydning for Schengensamarbejdet og grænsekontrollen, herunder tre nye SIS-forordninger, EES-forordningen og ETIAS-forordningen, som alle blev gennemført i Grønland med anordning nr. 759 af 12. juni 2023 om ikrafttræden for Grønland af forskellige love om ændring af udlændingeloven og af forskellige love om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

1. Ikrafttrædelse af regler i udlændingeloven som følge af gennemførelse af EU-retsakter

1.1. For at SIS kan anvendes fuldt ud, er der behov for at sætte de dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet), der vedrører indrejseforbud og udrejsefrister i tilbagesendelsesafgørelser, i kraft for Grønland. Udsendelsesdirektivets bestemmelser indebærer, at der for udlændinge omfattet af direktivet skal fastsættes en udrejsefrist i alle afgørelser om tilbagesendelse, og at et eventuelt indrejseforbud skal forbyde indrejse og ophold på alle medlemsstaters område. De indrejseforbud og udrejsefrister, der fastsættes i afgørelser, der træffes for Grønland for udlændinge, der er omfattet af udsendelsesdirektivet, som det er gennemført i Danmark, kan på nuværende tidspunkt ikke indberettes i SIS, da indrejseforbuddene alene vedrører det grønlandske territorie, og da det ikke er alle typer af afgørelser for Grønland, hvor der fastsættes en udrejsefrist.

Reglerne om fastsættelse af indrejseforbud og udrejsefrister fremgår af udlændingelovens §§ 32 og 33. Bestemmelserne er ved anordning nr. 150 af 23. februar 2001 om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven sat i kraft for Grønland med det indhold, som de havde på daværende tidspunkt og med tilpasning til de grønlandske forhold. Det fremgår således af § 32, som sat i kraft for Grønland, at der skal fastsættes indrejseforbud for Grønland i en række tilfælde. Det fremgår endvidere bl.a., med hvilken varighed indrejseforbud meddeles, at det har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen fra Grønland. Bestemmelsen i § 32 er blevet ændret ved anordning nr. 759 af 12. juni 2023, hvor der blev indsat et stk. 8 om udlændinge omfattet af restriktive foranstaltninger besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union. Det fremgår af § 33, som sat i kraft for Grønland, at afslag på en ansøgning om opholdstilladelse på Grønland, beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse og beslutning om udvisning fra Grønland efter §§ 25 a eller 25 b, skal indeholde en frist for udrejse.

Med det foreliggende udkast til ændringsanordning lægges der op til, at udlændingeloven gældende for Grønland ændres, således at der kan fastsættes indrejseforbud, der gælder for alle medlemsstater til udsendelsesdirektivet og udrejsefrister i alle typer af tilbagesendelsesafgørelser og dermed ske indberetning i SIS.

En ikraftsættelse af de justerede §§ 32 og 33 vil betyde, at reglerne om fastsættelse af indrejseforbud og udrejsefrister i Grønland og Danmark bliver ensrettet i rigsfællesskabet. Det vil endvidere udgøre grundlaget for, at indrejseforbud og tilbagesendelsesafgørelser i forbindelse med afgørelser, der er truffet for Grønland, kan indberettes til SIS i overensstemmelse med forordningerne herom, jf. udlændingelovens § 58 g, som den er gennemført i Grønland ved anordning nr. 759 af 12. juni 2023, og Danmarks forpligtelse til at sikre overvågning og kontrol ved de grønlandske ydre grænser, som de facto udgør Danmarks ydre Schengengrænser.

I tillæg til den justerede § 32 indgår det også i anordningsændringen, at udlændingelovens §§ 50 og 50 a opdateres i overensstemmelse med ordlyden i den for Danmark gældende udlændingelov. Dette sker for at give mulighed for at forkorte et indrejseforbud efter § 32 i forbindelse med en afgørelse efter §§ 50 eller 50 a, hvis varigheden af det meddelte indrejseforbud ellers vil indebære, at opretholdelse af udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Dette svarer til § 32 i den for Danmark gældende udlændingelov og skal også sikre ensretning på tværs af rigsfællesskabet.

Som konsekvens af den justerede § 33 indgår det også i anordningsændringen, at udlændingelovens §§ 33 a og 33 b indsættes i udlændingeloven gældende for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Dette sker for, at det

fortsat er muligt at meddele processuelt ophold under behandling af en række ansøgninger om opholdstilladelse og genoptagelse af afgørelser for Grønland. Processuelt ophold indebærer, at en udlænding har ret til at blive i landet under behandlingen af ansøgninger om opholdstilladelse. Endvidere giver det mulighed for at tillægge opsættende virkning til bestemte typer af afgørelser ved påklage og ansøgning om forlængelse. Det bemærkes, at reglerne om processuelt ophold og opsættende virkning tidligere fremgik af § 33.

Som konsekvens af nyaffattelsen af udlændingelovens § 32, og den forestående ikraftsættelse af Schengeninformationssystemet (SIS) i Grønland, lægges der tillige op til at indføre udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 10, hvorefter en tredjelandstatsborger af udlændingemyndighederne indberettes som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS), hvis udlændingen er meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 2.

I den sammenhæng lægges der tillige op til at udvide bemyndigelsesbestemmelserne i §§ 58 g, stk. 4 og 58 h, stk. 3, i overensstemmelse med den for Danmark gældende udlændingelov. Ændringerne indebærer, at indberetning i SIS, som foretages i medfør af SIS-forordningen eller SIS-tilbagetagelsesforordningen, kan delegeres mellem udlændingemyndighederne, herunder uden for almindelig kontortid. Ændringerne indebærer tillige, at der kan fastsættes nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Endelig indgår yderligere mindre konsekvensændringer som følge af indsættelsen af §§ 32, 33, 33 a og 33 b. Konsekvensændringerne sikrer bl.a., at det lovfæstes, at en udlænding, der meddeles indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, vejledes om indrejseforbuddets omfang og retsvirkninger. Ændringerne er af teknisk karakter og udgør en videreførelse af gældende ret. De foreslåede ændringer fremgår af udlændingelovens §§ 46, 48, 49, 53 og 53 a.

1.2. Ud over de i indledningen nævnte SIS-, EES- og ETIAS-forordninger, har EU vedtaget en forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere samt to forordninger om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet, som også er af væsentlig betydning for Schengensamarbejdet. Forordningen om ensartet udformning af opholdstilladelser har til formål bl.a. at forhindre efterligning og forfalskning af opholdstilladelser og bidrage til at forebygge og bekæmpe illegal indvandring. Interoperabilitetsforordningerne har til formål at forbedre effektiviteten af kontrollen ved de ydre Schengengrænser, bidrage til at forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring og bidrage til et højt sikkerhedsniveau inden for Schengenområdet.

Ved lov nr. 463 af 18. maj 2011 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om ændring af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, præcisering af gennemførelsen af opholdsdirektivet m.v.) blev forordningen om ensartet udformning af opholdstilladelser gennemført i Danmark. Loven gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger, jf. lovens § 3.

Ved lov nr. 1575 af 12. december 2023 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hjemrejseloven (Styrkelse af udlændingemyndighedernes og politiets værktøjer til kontrol af udlændinges indrejse og ophold i Danmark) gennemførtes de nødvendige ændringer i udlændingeloven som følge af interoperabilitetsforordningerne. Loven gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger, jf. lovens § 7.

Med udkastet lægges der op til en gennemførelse af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser og interoperabilitetsforordningerne i Grønland, der i det væsentlige svarer til gennemførelsen af forordningerne i Danmark.

1.3. I maj 2025 blev der opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om et kompromisforslag om EES-forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Forordningen forventes endeligt vedtaget medio juli 2025.

Ved lov nr. 756 af 20. juni 2025 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Ændring af regler om bevarelse af opholdstilladelse som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, gennemførelse af EES-forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet og API-forordningen om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer m.v.) gennemførtes de nødvendige ændringer af udlændingeloven med henblik på, at Danmark kan tilslutte sig denne forordning.

Med udkastet lægges der op til en gennemførelse af EES-forordningen om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet i Grønland, der i det væsentlige svarer til gennemførelsen af forordningen i Danmark.

Der lægges i den forbindelse op til en ophævelse og genindsættelse af bestemmelsen om ETIAS-forordningen. Dette er alene af lovteknisk karakter.

Desuden lægges der med udkastet op til, at bestemmelsen i § 4, stk. 3, i udlændingeloven, som er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 150 af 23. februar 2001, vedrørende muligheden for national forlængelse af ophold ud over 3 måneder for visumpligtige statsborgere i Grønland indsættes på ny, idet denne i forbindelse med nyafattelsen af bestemmelsen i anordning nr. 759 af 12. juni 2023 utilsigtet udgik.

Herudover lægges der med udkastet op til en ændring i § 2 a, stk. 2, vedrørende hvilke lande der på baggrund af nye Rådsafgørelser af henholdsvis 8. december 2022, 25. april 2023 og 30. december 2023 er Schengenlande.

Endvidere lægges der op til, at der indsættes en hjemmel i § 39, stk. 5, til, at en udlænding skal afgive nødvendige biometriske oplysninger til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller med henblik på ind- og udrejsekontrol, medmindre den pågældende er fritaget herfor i medfør af EES-forordningen.

Om Schengensamarbejdet og EU-retsakter henvises til bilag 1.

2. Ikrafttrædelse af regler om udstedelse af visum til længerevarende ophold (langtidsvisum)

Udlændingelovens § 4 a, stk. 2 (oprindeligt stk. 3), der omhandler udstedelse af langtidsvisum med gyldighed begrænset til Danmark, blev indsat i udlændingeloven gældende for Danmark i 2011 i forbindelse med Danmarks implementering af Rådets forordning (EF) nr. 380/2008¹, der bl.a. indebar, at opholdstilladelser, der tidligere kunne udstedes i form af en opholdssticker, alene kunne udstedes som et opholdskort med biometriske kendetegn. Da man bl.a. af sikkerhedsmæssige årsager ikke fandt det hensigtsmæssigt at sende et opholdskort med biometriske kendetegn direkte til udlændingens adresse i hjemlandet, opstod der behov for at fastlægge en ny procedure for, hvordan tredjelandsstatsborgere, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark, kan indrejse her i landet direkte eller gennem andre Schengenlande og få udstedt et opholdskort. Der henvises til lovforslag nr. 167 af 16. marts 2011.

Udlændingelovens § 4 a, stk. 2, er ikke sat i kraft for Grønland. Udlændingestyrelsen (US) og Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) har dog gennem en lang årrække etableret en fast praksis for at træffe afgørelse om og bemyndige de danske repræsentationer i udlandet til at udstede langtidsvisum med gyldighed for Grønland til udlændinge, der efter at være meddelt opholdstilladelse i Grønland har haft brug for et visum med henblik på at kunne indrejse i Grønland.

¹ [RÅDETS FORORDNING \(EF\) Nr. 380/2008 af 18. april 2008 om ændring af forordning \(EF\) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere](#)

Der lægges op til at sætte udlændingelovens § 4 a, stk. 2, i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Det vil medføre, at der vil være udtrykkelig hjemmel i anordningen om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven til at udstede visum til længerevarende ophold med gyldighed begrænset til Grønland (langtidsvisum), dog højst med en gyldighedsperiode på 1 år, til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse i en af følgende sagstyper: 1) Sager om opholdstilladelse til udlændinge, som tidligere har haft dansk indfødsret, 2) sager om opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til personer bosiddende i Grønland, 3) sager om opholdstilladelse som følge af beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn i Grønland, 4) sager om opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v. eller studerende eller med henblik på praktik- eller au pair-ophold, og 5) sager om opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til personer, der har fået opholdstilladelse i Grønland som religiøs forkynder m.v. eller studerende eller på baggrund af beskæftigelse. Langtidsvisum udstedes med henblik på, at udlændingen kan indrejse i Grønland og få udstedt et opholdskort med biometriske kendetegn.

Det vil fortsat, jf. anordningens § 46, stk. 1, være US og SIRI, der vil træffe afgørelse om udstedelse af langtidsvisum til Grønland. Ligesom afgørelser, der træffes af US og SIRI om udstedelse af langtidsvisum til Grønland, vil kunne påklages til Udlændinge- og Integrationsministeriet, jf. anordningens § 46, stk. 2, på tilsvarende måde, som andre afgørelser, der træffes af US og SIRI om ophold m.v. i Grønland, også kan påklages til ministeriet.

3. Gebyrfinansieret behandling af ansøgninger om opholdstilladelse i Grønland

Efter udlændingelovens § 9 h skal udlændingen senest samtidig med indgivelse af en ansøgning, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale et gebyr for indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter en række opregnede bestemmelser i udlændingeloven. Behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse, en klage over eller en anmodning om genoptagelse af en afgørelse vedrørende en opholdstilladelse i Danmark er således underlagt gebyrbetaling, medmindre der efter en konkret vurdering er grundlag for at fravige kravet om gebyrbetaling over for en given udlænding. Det fremgår af § 9 h, stk. 4, at gebyret er omkostningsbaseret.

Der lægges med udkastet op til at sætte udlændingelovens § 9 h i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Det vil medføre, at der vil være hjemmel i anordningen om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven til at opkræve gebyr for 1) indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse til udlændinge, som tidligere har haft dansk indfødsret, 2) opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til personer, der er bosiddende i Grønland, 3) opholdstilladelse

delse som følge af beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn i Grønland, 4) opholdstilladelse som religiøs forkynder, 5) opholdstilladelse som studerende eller med henblik på praktik- eller au pair-ophold, 6) opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til personer, der har fået opholdstilladelse i Grønland som religiøs forkynder, samt 7) opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til personer, der har fået opholdstilladelse i Grønland som studerende, med henblik på praktikophold eller på baggrund af beskæftigelse. Det vil endvidere blive muligt at opkræve gebyr for indgivelse af ansøgning om forlængelse af disse opholdstilladelser og for ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Derudover vil en ikrafttræden af reglerne indebære, at der vil være hjemmel til at opkræve gebyr for ansøgning om genoptagelse af en sag, hvor Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udlændinge- og Integrationsministeriet har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning om opholdstilladelse efter de pågældende regler.

Det forudsættes, at udlændinge- og integrationsministeren i forlængelse af anordningsændringens ikrafttrædelse vil udstede en bekendtgørelse for Grønland om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på områderne vedrørende familiesammenføring, tidsubegrænset opholdstilladelse, religiøse forkyndere samt på studie- og erhvervsområdet mv.

Det forventes, at gebyrernes størrelse vil blive fastsat til samme niveau som de tilsvarende gebyrer i Danmark. Der vil ikke i bekendtgørelsen kunne fastsættes regler, som pålægger arbejdsgiverne at betale gebyrerne.

4. Ikrafttrædelse af regler i udlændingeloven vedrørende nægtelse af opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, hvis ansættelsen er omfattet af en lovlig arbejdskonflikt.

Efter udlændingelovens § 9 a, stk. 9, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter en række erhvervsordninger i Danmark ikke gives, hvis den ansættelse, som udlændingen har indgået aftale eller fået tilbud om, er omfattet af en lovlig arbejdskonflikt. Efter § 9 a, stk. 9, 2. pkt., kan der heller ikke gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der er etableret i udlandet, og som vil kunne opnå opholdstilladelse efter en række erhvervsordninger i Danmark, hvis den pågældende havde været udlænding, hvis den ansættelse som den danske statsborger har indgået aftale eller fået tilbud om, er omfattet af en lovlig arbejdskonflikt. Reglen blev indsat ved lov nr. 1488 af 23. december 2014 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om Det Centrale Personregister (Reform af international rekruttering m.v.).

Der lægges med udkastet op til at sætte udlændingelovens § 9 a, stk. 9, i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Det vil medføre, at der fremover skal gives afslag på en ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse i Grønland, hvis det konkrete ansættelsesområde er omfattet af

en lovlig arbejdskonflikt. Ophæves konflikten efter, at udlændingen har fået afslag på sin ansøgning om opholdstilladelse under henvisning til, at konflikten var lovlig, må udlændingen i givet fald indgive ny ansøgning. Hvis arbejdskonflikten efter afslaget er blevet kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig, kan sagen kræves genoptaget.

En ansøgning om forlængelse af opholds- og arbejdstilladelse, som indgives af en udlænding, der er beskæftiget i et ansættelsesforhold, der er omfattet af en lovlig arbejdskonflikt, sættes i bero, indtil konflikten er afsluttet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig. En udlænding, der har søgt om forlængelse, kan fortsætte sit ophold i Grønland, indtil forlængelsesansøgningen er afgjort.

Efter udlændingelovens § 44 h indberetter de faglige lønmodtagerorganisationer til SIRI, når en virksomhed omfattes af en lovlig arbejdskonflikt, og når en lovlig arbejdskonflikt, som lønmodtagerorganisationen tidligere har indberettet til styrelsen, ophører eller udvides. Reglen blev indsat ved lov nr. 1488 af 23. december 2014 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om Det Centrale Personregister (Reform af international rekruttering m.v.).

Der lægges med udkastet op til at sætte udlændingelovens § 44 h i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. § 44 h skal ses i sammenhæng med § 9 a, stk. 9, som også sættes i kraft for Grønland. Formålet med at sætte reglerne i § 44 h i kraft for Grønland er at give SIRI mulighed for at tage stilling til, om den ansættelse, en udlænding har indgået aftale eller fået tilbud om, er omfattet af en lovlig arbejdskonflikt, som vil være til hinder for meddelelse af opholdstilladelse.

Bilag 1

Om Schengensamarbejdet og EU-retsakter

Schengensamarbejdet har til formål at skabe et fælles område uden indre grænser. Som led i samarbejdet er personkontrollen ved de fælles grænser inden for Schengenområdet ophævet. Til gengæld er der indført fælles regler bl.a. for passage af Schengenområdets ydre grænser og etableret et samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og illegal indvandring. Danmark skal, ligesom de øvrige lande, der er en del af Schengensamarbejdet, gennemføre effektiv kontrol af Danmarks ydre grænser.

Færøerne og Grønland deltager ikke i Schengensamarbejdet. Af artikel 5, stk. 1, i den danske tiltrædelsesaftale til Schengenkonventionen følger det således, at bestemmelserne i aftalen ikke finder anvendelse for Færøerne og Grønland. Samtidig fremgår det imidlertid af artikel 5, stk. 2, i tiltrædelsesaftalen, at der ikke udføres kontrol af personer, som rejser mellem på den ene side Færøerne og Grønland, og på den anden side de lande, der deltager i Schengensamarbejdet. Efter artikel 6 i tiltrædelsesaftalen hindrer bestemmelserne i tiltrædelsesaftalen ikke samarbejdet inden for den nordiske pasunion, for så vidt dette hverken er i modstrid med eller hæmmer anvendelsen af tiltrædelsesaftalen. På denne måde er det sikret, at Færøerne og Grønland også efter Danmarks tilslutning til Schengensamarbejdet fortsat kan deltage i den rejseordning, der er fastsat inden for rammerne af den nordiske pasunion, herunder om ophævelse af paskontrollen ved de fælles nordiske indre grænser og forpligtelse til at foranstalte kontrol ved de nordiske ydre grænser. Den nordiske pasunion blev i 1961 udvidet til at omfatte Færøerne. Grønland er ikke omfattet af den nordiske pasunion, men deltager i den rejseordning, der er fastsat inden for rammerne af pasunionen.

I tilknytning hertil blev det i slutakten til den danske tiltrædelsesaftale til Schengenkonventionen bestemt, at det er en forudsætning for gennemførelsen af tiltrædelsesaftalen, at kontrollen ved de ydre grænser er effektiv, samt at reglerne for udøvelse af en effektiv grænsekontrol og overvågning af de ydre grænser på Færøerne og i Grønland til de lande, der ikke deltager i Schengensamarbejdet, samt nødvendige kompenserende foranstaltninger, herunder benyttelse af Schengeninformationssystemet (SIS), er trådt i kraft og er effektive. Danmark har dermed i slutakten til den danske tiltrædelsesaftale forpligtet sig til at udøve en effektiv kontrol og overvågning også af de ydre færøske og grønlandske grænser. På samme måde fremgår det af slutakten, at der på Færøerne og i Grønland skal være adgang til oplysninger i SIS til brug for udøvelse af effektiv kontrol ved de ydre færøske og grønlandske grænser. Slutakten opstiller ikke mere detaljerede materielle betingelser vedrørende Schengenreglerne i forhold til Færøerne og Grønland.

Der er vedtaget en række EU-forordninger af væsentlig betydning for Schengensamarbejdet og grænsekontrollen og for at understøtte bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet i EU. Udover allerede gennemførte forordninger såsom

Schengengrænsekodeksen, SIS-forordninger, EES-forordningen og ETIAS-forordningen, drejer det sig på nuværende tidspunkt om følgende forordninger:

- Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere med efterfølgende ændringer.
- Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA.
- Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816.
- Forslag til en forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES).

Forordningerne er omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet). Da forordningerne udgør en udbygning af Schengen-reglerne, har den danske regering på Danmarks vegne tilsluttet sig forordningerne og derved skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningerne.

Med forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser fastsættes regler for procedurerne for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og -opholdstilladelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2 i lovforslag nr. 167 af 16. marts 2011.

Med interoperabilitetsforordningerne fastsættes der en ramme, der skal sikre interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet (EES), visuminformationssystemet (VIS), EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), Eurodac, Schengeninformationssystemet (SIS) og det europæiske informationssystem til udveksling af oplysninger fra strafferegistre vedrørende tredjelandstatsborgere (ECRIS-TCN).

Ved at sikre interoperabilitet har forordningerne til formål at forbedre effektiviteten og formålstjenligheden ved ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser, at bidrage til forebyggelsen og bekæmpelsen af ulovlig indvandring, at bidrage til et højt sikkerhedsniveau, at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik, at bistå ved gennemgangen af ansøgninger om international beskyttelse, at bidrage

til forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger og at lette identifikationen af ukendte personer.

Med forordningerne oprettes der bl.a. en europæisk søgeportal, som muliggør samtidige forespørgsler i bl.a. VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN, en fælles biometrisk matchtjeneste og et fælles identitetsregister.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7 i lovforslag nr. L 40 af 5. oktober 2023.

Med forslag til en forordning om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES) skabes grundlaget for en gradvis idriftsættelse af EES med en fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen, som kræver, at medlemsstaterne anvender systemet fuldt ud.

Forslaget giver således bl.a. medlemsstaterne fleksibilitet til at begynde at anvende EES på grundlag af, hvor parate de er, og gør det muligt at udrulle systemet gradvist for bedre at forvalte og undgå potentielle lange ventetider ved de ydre grænser.

Det bemærkes, at forslaget forventes endeligt vedtaget i EU i juli 2025.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslag nr. L 196 af 4. juni 2025.